

Recurs introdus la 12 iulie 2018 de Ungaria împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 25 aprilie 2018 în cauzele conexe T-554/15 și T-555/15, Ungaria/Comisia

(Cauza C-456/18 P)

(2018/C 301/29)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Recurentă: Ungaria (reprezentanți: M. Z. Fehér și G. Koós, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

Prin recursul formulat, Ungaria solicită Curții de Justiție:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 25 aprilie 2018 pronunțate în cauzele conexe T-554/15 și T-555/15;
- anularea în parte a Deciziei C(2015) 4805 a Comisiei din 15 iulie 2015 privind contribuțiile la asigurările de sănătate a întreprinderilor din sectorul tutunului, în măsura în care dispune suspendarea aplicării atât a cotelor de impozitare progresive ale contribuțiilor la asigurările de sănătate, cât și a reducerii contribuțiilor la asigurările de sănătate în cazul investițiilor, stabilite prin a dohányipari vállalkozások 2015. évi egészségügyi hozzájárulásáról szóló 2014. évi XCIV. törvény (Legea nr. XCIV din 2014 privind contribuțiile la asigurările de sănătate pentru anul 2015 ale întreprinderilor din sectorul tutunului), aprobată de Parlamentul ungar;
- anulează în parte Decizia C(2015) 4808 a Comisiei din 15 iulie 2015 privind modificarea din anul 2014 a taxei de inspecție a lanțului alimentar în Ungaria, în măsura în care a dispus suspendarea aplicării cotelor de impozitare progresive ale taxei de inspecție a lanțului alimentar,
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Guvernul ungar își întemeiază recursul în esență pe trei argumente, potrivit criteriilor elaborate de Curtea de Justiție în jurisprudența sa.

În primul rând, guvernul ungar își întemeiază recursul pe faptul că Tribunalul a aplicat în mod eronat legislația atunci când a examinat motivele de recurs intercorelate între ele.

În al doilea rând, Tribunalul a apreciat în mod eronat și inadecvat, în ceea ce privește obligația de motivare, articolul 296 TFUE și articolul 41 alineatul (1) din Cartă.

În al treilea rând, guvernul ungar invocă o eroare de apreciere care a condus la o neapreciere în mod adecvat a obiecțiilor formulate de Ungaria și la o interpretare inadecvată a argumentelor expuse în acțiunea sa.

Potrivit guvernului ungar, Comisia nu a respectat pe deplin normele relevante de procedură și de motivare atunci când a adoptat deciziile atacate, situația de fapt nu era în mod corect expusă și Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere și și-a depășit competențele. Deși analiza acestor aspecte era în limitele competenței Tribunalului, acesta din urmă a omis să efectueze o astfel de analiză sau nu a efectuat-o corect.

Guvernul ungar susține că, în consecință, Tribunalul, în primul rând, a interpretat în mod eronat articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 ⁽¹⁾ și a aplicat în mod greșit jurisprudența Curții referitoare la acest articol. În al doilea rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de apreciere atunci când a considerat în mod incorect — în opina guvernului ungar — susținerea formulată în legătură cu cerințele privind principiile proporționalității și egalității de tratament și a tras în mod greșit concluzia că coerența cu deciziile anterioare ale Comisiei și cu practica sa nu era esențială din punct de vedere al securității juridice. În mod similar, Tribunalul nu a interpretat în mod adecvat susținerea guvernului ungar în legătură cu îndeplinirea condițiilor privind ajutoarele de stat și a ignorat această susținere legată de efectele suspendării. În ultimul rând, Tribunalul nici nu și-a îndeplinit obligația de motivare prin concluzia pe care a tras-o, contrară opiniei susținute de Comisie pe durata întregii proceduri, în sensul că, pentru a dispune suspendarea deciziilor, era necesar ca Ungaria să nu intenționeze să le pună în aplicare și că acest lucru a fost stabilit în mod satisfăcător de Comisie în deciziile sale.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul (DO 1999, L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).